

[Økonomiministeren]

2. kvartal.....	48,9	44,8	45,3	43,9	÷ 3,6	÷ 0,9
3. kvartal.....	43,0	39,5	39,6	38,7	÷ 3,4	÷ 0,8
4. kvartal.....	46,5	43,4	44,0	43,0	÷ 2,5	÷ 0,4
1986.....	184,6	168,9	171,6	166,6	÷ 13,0	÷ 2,3

Spm. nr. S 563

Til *socialministeren* (26/1 87) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren præcisere grænserne for amtskommunernes kompetence til at godkende opholdssteder for børn og unge efter vejledning nr. 3 af 5. oktober 1984 samt oplyse, om kompetencen indeholder hjemmel til frit at fastlægge lønvilkårene for personalet på sådanne små plejesteder, eller om der ved lønfastsættelsen skal tages hensyn til overenskomster/aftaler/sædvaner, og hvad disse måtte indeholde om anciennitet, pension, stedtillæg osv.?«

Begrundelse

Efter bistandslovens § 66, stk. 2, og Socialministeriets vejledning nr. 3 af 5. oktober 1984 har amtskommunerne kompetence til at godkende opholdssteder for børn og unge. Ifølge vejledningen skal en sådan godkendelse ske efter en helhedsvurdering, hvori betalingen indgår som ét blandt flere elementer. Der er således tale om at sige ja eller nej til et samlet oplæg. Det må dog antages, at amtskommunen ud fra den samme hjemmel tillige har kompetence til at optage forhandlinger om et eller flere elementer i oplægget.

Det, der ønskes belyst, er, om hjemmelen giver amtskommunen kompetence til uden forudgående forhandling at godkende samtlige elementer i oplægget med undtagelse af lønvilkårene og i sin godkendelse ensidigt at fastlægge lønbudgettet på et niveau, som ikke giver mulighed for at udbetale de enkelte medarbejdere, hvad der i øvrigt er sædvanligt for tilsvarende arbejde på det offentlige arbejdsmarked, eller om amtskommunen i sådanne tilfælde skal beregne lønbudgettet på baggrund af eksisterende satser og regler. Det bemærkes, at det endog vil være praktisk muligt at foretage en beregning, der bygger på helt individuelle forhold, idet der i godkendelsen også indgår en stillingtagen til de enkelte medarbejdere.

Svar (4/2 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Vejledning nr. 3 af 5. oktober 1984 om undersøgelse og vurdering af opholdssteder for børn og unge, der modtager flere end fire personer, jf. bistandslovens § 66, stk. 2, er udsendt af Socialstyrelsen i forbindelse med ændringerne pr. 1. januar 1985 af bistandslovens regler om børns og unges døgnophold uden for eget hjem.

Siden lovændringen har Socialstyrelsen løbende fulgt reglerens anvendelse i praksis.

Socialstyrelsen arbejder for tiden med en revision af vejledningen og vil her så vidt muligt tage højde for alle de indvundne erfaringer.

Om amtskommunens kompetence efter bistandslovens § 66, stk. 2, kan oplyses, at der er tale om en generel godkendelseskompetence, der indebærer en samlet vurdering af opholdsstedets socialpædagogiske tilbud, herunder medarbejdernes personlige/faglige ressourcer sammenholdt med de fysiske rammer, de organisatoriske/økonomiske forhold m.v.

Det har ikke ved lovændringen været forudsat, at opholdsstedernes organisatoriske/økonomiske forhold skulle opstilles og vurderes ud fra de fra amtskommunale døgninstitutioner gældende og kendte forhold. Opholdsstedernes budgetramme bør derimod vurderes som en helhed, og der bør f.eks. ikke stilles krav om, at konteringsformen svarer til en amtskommunal kontoplan.

Det har således ikke været hensigten, at driften af opholdsstederne skulle tilpasses de rammer, der f.eks. med hensyn til personalets lønindplacering m.v. anvendes i forbindelse med amtskommunernes egen drift af § 96-døgninstitutioner.

Er de organisatoriske/økonomiske forhold årsag til, at en ansøgning om generel godkendelse af et opholdssted efter bistandslovens § 66, stk. 2, ikke kan imødekommes af amtskommunen, bør der efter Socialministeriets opfattelse gives et begrundet afslag, der indeholder en nærmere angivelse af de punk-